

16662

KAPERS OP HET KOKMEEUWKEN

Kindertoneel

door

COBY RAES-VAN DE WAL

TOONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

Fax: 072 - 5 15 53 66

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KAPERS OP HET KOKMEEUWKEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **COBY RAES-VAN DE WAL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Meester

Moeder van Kees

Vader van Kees

Moeder van Dirk

Vader van Dirk

Kees

Schipper

Meisjesmatroos Loos

Stuurman

Koksmaatje

Drakendoder

Biggesnoet

Figurantmatrozen

Er is bladmuziek van de liedjes bij de uitgever te verkrijgen, vraag hierom als u de boekjes aankoopt!

Zomer 1649

Ouderavond nu

Er staan twee stoelen voor een deur. Daarop zitten de vader en een moeder van Kees te wachten tot ze naar binnen mogen. Er gaat een belletje, maar de deur gaat nog niet open. Je kunt in het klaslokaal kijken en ziet een ander ouderpaar met de meester in gesprek. Dat zijn de ouders van Dirk, het beste jongetje van de klas. Dit gesprek wordt pantomime gespeeld.

(vader kijkt op zijn horloge, zucht maar eens en neemt een andere zithouding aan)

Moeder: Het loopt ook altijd uit bij die Tien-minuten-gesprekken. Ben je zelf juist zo mooi op tijd en dan kun je nóg gaan zitten wachten!

Vader: ... *(bedachtzaam)* ...Denk je dat wij sneller klaar zijn?

Moeder: Met dat rapport van onze Kees?

Vader: ...Ja, ik weet het niet, de cijfers waren niet zo best.

Moeder: Voor gym had-ie anders een aardig cijfer en voor tekenen en handenarbeid ook. Maar ja, dat rekenen en taal...

Vader: Ja, dat is 't hem. En simpele leervakken, zoals aardrijkskunde en geschiedenis, dat is toch een kwestie van gewoon leren?

Moeder: Ach, hij kan het volgens mij best wel, maar hij zit altijd achter de televisie, ...of hij doet computerspelletjes.

Vader: We zullen maar eens tegen de meester zeggen dat-ie ons jong eens stevig achter z'n broek moet zitten.

Moeder: Én dat hij erop let dat Kees het huiswerk voortaan allemaal netjes in z'n agenda opschrijft.

Vader: En anders moet de meester hem in de pauzes maar binnen houden. Dan kan hij hem extra uitleg geven als-tie iets niet snapt.

Moeder: Vind ik ook, dat zullen we de meester straks maar eens goed op het hart binden, want zo gaat het niet langer!!

Vader: ...Trouwens, als de hele klas in dat luxe computerlokaal zit te Kennisnetten, heeft de meester ook zijn handen vrij om onze Kees de leervakken te overhoren.

Moeder: We zullen het de meester eens even flink vertellen, want dit lijkt nergens naar!!! *(de andere ouders komen eindelijk door de deur naar buiten met een gelukkige glimlach op hun gezicht)*

Ouders Dirk: Nou, dag meester. *(dan groeten ze vriendelijk naar de ouders van Kees en trekken hun jassen aan en nemen de paraplu in de hand. De ouders van Kees staan op, geven de meester een hand en gaan aan een tafeltje zitten. Dit moet pantomime gespeeld worden, want de aandacht moet gaan naar de tekst van de ouders van Dirk)*

Vader Dirk: Wat fijn dat Dirk het zo goed doet.

Moeder Dirk: Ik had ook niet anders verwacht. Maar het doet je toch goed om te horen dat je zoon niks anders haalt dan tieners en ook nog eens op sociaal gebied goed in zijn vel steekt.

Vader Dirk: Ja zeker! En danmisschien het mínst belangrijke, maar toch ook mooi meegenomen, ...Dirk heeft nóóit een brutale mond, zegt de meester.

Moeder Dirk: Nee, die meester mag hem wel. Maar ik vind meester trouwens ook wel een toffe vent, jij niet?

Vader Dirk: Och ja, ...prima kerel, dacht ik zo! *(deze ouders hebben al pratend hun jassen aangetrokken en gaan van het toneel af. Nu zien we de ouders van Kees aan een tafeltje tegenover de meester zitten. Het gesprek begint wat traag)*

Meester: *(bedachtzaam)* Zo,... èh... ja, ...de ouders van onze Kees... we zullen het maar eens even over hem hébben, over die Kees. *(meester redt nog net op tijd een schriftje van Dirk uit vaders handen en pakt een stapeltje groezelige, verfromfaaide schriftjes en proefwerkpapieren en legt die voor de ouders van Kees neer. Het stapeltje keurige schriftjes van Dirk legt hij voorzichtig ver terzijde. Vader en moeder kijken even in de schriftjes van Kees en zuchten.)*

Vader: *(kucht eerst eens, voor hij iets wil zeggen)* Hij is... èh... een beetje slordig aan het worden, ons Keesje...

Meester: *(ironisch)* Slordig???? ...Maarre ...wat vond U van zijn rapport?

Moeder: *(verontwaardigd)* Slecht!! Kees vindt dat ...u... èh... *(het rekenen en de taal oefeningen helemaal niet goed uitlegt!)*

Meester: *(wat in de vorige zin tussen haakjes staat hoeft niet helemaal uitgesproken te worden, want de meester valt de pratende ouder hier in de rede)* Nou, wat ík vind, is nú even belangrijker. We hebben op school al van alles geprobeerd: remedial teaching, apart zitten werken in de werkkast bij de stofzuigers, véél straf, binnenblijven in het speelkwartier om zijn werk af te maken...*(zucht)* uw kind is voor ons een beetje een hopeloos geval.

Moeder: *(bindt wat in)* Maar misschien zou u, ...als het niet teveel moeite is natuurlijk, ...een volgende keer... *(wat meer kunnen helpen en extra uitleg geven)*

Meester: *(valt weer in de rede)* Wij willen hem gaan opgeven bij een instantie die uw kind eens uitgebreid gaat testen.

Vader: Nou... is dat niet een beetje erg ver gezocht... Wat moeten wij ons daar bij voorstellen?

Meester: Nou, dat gaat zo ongeveer als volgt: ze gaan hem volledig binnenstebuiten keren. ...En daarbij gaan ze natuurlijk ook de héle thuissituatie bekijken om te zien wat er loos is met onze Kees! *(vader en moeder kijken elkaar even onthutst en sprakeloos aan. Moeder is de eerste die haar mond open doet)*

Moeder: Maar u bedoelt toch niet dat... *(slik)* ...hoe lang gaat dat allemaal duren?

Meester: *(ellebogen op tafel en met de vingertoppen zelfverzekerd tegen elkaar tikkend)* Nou,...dat zal...alles bij elkaar..., zo'n drie maanden gaan duren. *(schrik bij de ouders)*

Vader: Maar meester dat kan toch... (niet zomaar zonder dat we er zelf eerst eens iets aan hebben kunnen doen?)

Meester: *(valt naar zijn gewoonte de vader in de rede tijdens de tussen haakjes geplaatste woorden)* En als hij dan bij ons op school mag blijven, dan zal hij in ieder geval een groep teruggezet worden. *(gaat autoritair achterover hangen in zijn stoel)* Zó liggen de zaken hier!!! *(moeder staat het huilen nader dan het lachen, zij zoekt in haar tas een zakdoek; vader duwt zijn hoofd in zijn handen en zucht eens heel diep. Een moment stilte)*

Meester: *(komt weer overeind aan zijn bureau)* Ténzij..., *(ouders veren gespannen op)* ...ténzij u zélf in de komende maanden 's middags na schooltijd en 's avonds voor bedtijd eens stevig met hem bezig gaat met huiswerk en extra taken.

Moeder: En dan hoeft die test niet?

Meester: *(tuit zijn lippen en aarzelt)* We kunnen het eerst eens even aanzien en dan later beslissen.

Vader: Wat moeten wij hem dan laten doen?

Meester: Dat komt neer op élke dag een hoofdstuk lezen, ...elke dag tafels oefenen, ...éxtra werk uit het rekenboek maken, ...elke dag drie bladzijden uit een schrijfschrift om netjes en leesbaar te leren schrijven ...en tenslotte nog het opgegeven leerwerk voor aardrijkskunde en geschiedenis! *(bij elk vak pakt de meester een bijpassend boek, zodat het een aardig stapeltje wordt en hij zet dat stapeltje met een klap voor zich op tafel. Dan staat hij op, pakt ergens een ordner vandaan, haalt daar een paar voorbedrukte papieren uit en legt die voor de ouders neer)*

Meester: Mag ik dan nu hier op deze zes handelingsplannen een handtekening voor akkoord van zowel de vader als van de moeder?

Vader: *(zet zes keer zijn paraaf en vraagt ondertussen)* En hoe lang moet mijn zoon hier per dag tijd aan besteden? *(schuift het stapeltje papieren door naar moeder)*

Meester: Eens kijken: hij is thuis om, ...laten we zeggen, vier uur. Dan moet hij lezen en rekenen tot zes uur. Dan mag hij even vrij om te eten, en daarna...om pakweg half zeven, moet hij schrijven, tafels leren, een taalles maken, zijn repetities voor de volgende dag erin stampen..., dat kan hij om ongeveer half negen allemaal gedaan hebben, dan is hij nog ruim op tijd klaar om naar bed te gaan. Dat is bij elkaar dus zo ongeveer vier uur per dag na schooltijd!

Moeder: *(is gestopt met handtekeningen zetten en heeft duidelijk met groeiende verbazing geluisterd)* Maar dat is toch veel te...(gek voor woorden, zo'n lange werkdag voor een jongen van nog geen 12 jaar!)

Meester: *(valt haar weer in de rede met een vertwijfeld handgebaar)* Tja, anders...

Vader: *(voelt de bui van die test en het thuisonderzoek al hangen)* Nee, nee, nee, dat lukt ons wel! We gaan het gewoon proberen, moeder!

Meester: En als u het werk van Kees dan zélf nog even na zou willen kijken, dan scheelt ons dat een hele hoop rompslomp. Na schooltijd kan Kees zijn werk dan bij mij in komen leveren. *(terwijl hij de laatste zinnen zegt, staat hij al op, uitnodigend naar de ouders om ook op te staan en het lokaal te verlaten. Muziek tijdens scènewisseling)*

(de muziek wordt zachter en dan zien we op een verlaten toneel achter een bureautje. Kees zitten met zijn stapel boeken en schriften. Hij is bezig met geschiedenis leren en stampt de feiten en jaartallen erin)

Kees: 1602 VOC opgericht *(pakt een dropje uit een grote zak die voor hem staat, bekijkt het aandachtig en leert verder)* 1602 – 1602... VOC – VOC *(heeft zijn vinger in zijn boek bij de te leren feiten. Hij leest langzaam. Steeds komt hij een regeltje verder en herhaalt dan de hoofdzaak om die in zijn geheugen te prenten)* VOC: handel op Indië voor specerijen,... zoals nootmuskaat,... kruidnagelen,... foelie,... *(herhaalt steeds met ogen naar plafond)* nootmuskaat, kruid-nagelen en foelie, nootmuskaat, kruidnagelen en foelie. *(leest verder in zijn boek)* Jan Pieterszoon Coen:... de beroemdste Gouverneur-Generaal,... stichtte in 1619... de handelspost, Batavia. ...op Java, 1619, 1619, 1619. Jan Pieterszoon Coen, Jan Pieterszoon Coen, Jan Pieterszoon Coen. *(dropje!)* Het bestuur ...berustte bij ...17 afgevaardigden, ...die de Heren Zeventien ...werden genoemd... Heren Zeventien, Heren Zeventien, Heren Zeventien. *(gaap!)* Ze bouwden... grote schepen ...op de scheepswerven, ...ongeveer drie per jaar, ...drie per jaar, drie per jaar, drie per jaar. *(wrijft in zijn ogen)* De Nederlanders hadden ...de alleenhandel...in de Aziatische landen. ...Er kwam veel geld binnen, ...Holland werd ...*(gaap)* ...erg rijk... Erg rijk – erg rijk – erg rijk... *(gaap!)* Dit noemen we de... Gouden Eeuw, ...Gouden Eeuw, G-o-u-d-e-n—eeeeeuw –zzzzzzzz *(Kees valt boven zijn huiswerk in slaap)*

(als Kees boven zijn boeken is ingedommeld, komt er een roeibootje “aangevaren”. Er zit een matroos in. Die legt de roeiriemen neer, loopt met luchtige pasjes naar Kees en wekt hem uit zijn slaap)

Matroos: Kees, kom gauw mee, we hebben je hard nodig. Kom gauw, we hebben maar heel weinig tijd.

Kees: Wat wil je van me? Waar moet ik mee naar toe?

Matroos: Naar ons schip, Kees! We hebben zó'n zware reis gehad! Ga mee naar de sloep, dan varen we naar “het Kokmeeuwken”

Kees: Dat is geen schip, dat is een vogel, toch?

Matroos: Zo heet ons schip. Pak ook gauw een paar riemen, dan roeien we er nog sneller naar toe. *(Beiden maken ze dezelfde roeibewegingen)*

Kees: Wat voor een zware reis heb je dan gehad? En waar heb je mij dan voor nodig?

Matroos: We waren uit Batavia vertrokken. Ons schip zat boordevol met specerijen en met goud, zilver en porselein uit China. En toen wilden we nog aanleggen op Banda voor nootmuskaatnoten.

Kees: Wat zijn dat, nootmuskaatnoten?

Matroos: Nootmuskaatnoten zijn ook vruchten, ze zijn héél duur. Maar bij Banda zijn we door inboorlingen voor de kust aangevallen.

Kees: Aangevallen? Wilden ze jullie lading dan kapen?

Matroos: Nee, ze waren kwaad omdat Jan Coen de inboorlingen van Banda had uitgemoord.

Kees: Jan Pieterszoon Coen? Dat is toch juist zo'n gave geschiedenisvent? Die heeft juist gezorgd dat Nederland heel rijk werd!

Matroos: Ja, ja. Maar hij ging wel over lijken. De bewoners van de eilanden mochten met niemand anders meer handel drijven dan met de VOC.

Kees: Da's niet zo mooi van hem, zeg! ...Dat had ik écht niet gedacht! Maar wat kan ik nou daar aan doen? Is er verder nog meer gebeurd?

Matroos: Nou, we hebben daar veel averij opgelopen en dat konden we niet goed repareren. *(door de inspanning van het roeien en praten wat buiten adem, las dus korte pauzes in!)* Toen gingen we toch maar op weg naar Holland, maar we kregen last van kapers en daarna raakten we in een hevige storm een aantal zeilen kwijt. De ra's braken af als zwavelstokjes. De matrozen die bovenop de marsen stonden om de zeilen af te halen, werden zomaar in de zee geblazen, we hielden bijna geen bemanning meer over.

Kees: *(verbaasd)* Zijn die dan allemaal dóódgegaan? Verdronken?

Matroos: Ja. En daarna brak er nog ziekte uit. Nu hebben we te weinig mensen over om te varen. Onze kok ligt over te geven in zijn hut. Zal het ook wel niet lang meer maken. We hebben dus een nieuwe kok nodig. Daarom heb ik jou opgehaald. *(legt de riemen weg in de roeiboot)* Kom, hier is het schip. Klim aan boord. Ik wijs je de kombuis. Enne ...let goed op de bevelen van de schipper, want die is de baas!

Het Afrikadeel van het toneelstuk

Schipper: Alle hens aan dek! *(luidt de scheepsbel. Van alle kanten komen de bemanningsleden aangelopen en gaan in de houding staan om de bevelen af te wachten)* Mannen, die vreselijke storm is voorbij. *(neemt zijn hoofddekse af en kijkt eerbiedig naar de grond)* Er zijn helaas veel doden te betreuren, die allemaal een eerlijk zeemansgraf hebben gekregen. *(plechtige muzikale onderstreping. Schipper zet de pet weer op en spreekt met gezag)* Maar wij moeten weer verder. Het dek ziet er uit als een varkensstal en het hangmattenruim stinkt naar bedorven kielwater, braaksel en zweet. Bemanning, schrob de dekken, rook het ruim uit met buskruit en jeneverbessen en hijs de zeilen. Wij gaan recht zo die gaat!!!

Bemanning: Ay ay schipper!!! *(allemaal om de beurt in volgorde na elkaar. De matrozen verdwijnen naar beneden naar het ruim. Wat je ziet is allerhande rommel uit het ruim die het dek wordt opgeschoven: matrassen, kisten, enz. De bemanning is hard aan het werk. Ondertussen komt de chirurgijn het dek op met in zijn armen een zieke hoop mens, de oude scheepskok. Hij laveert tussen de rommel door en zet de kok zo goed en zo kwaad als het gaat op een tonnetje tegen de railing)* Chirurgijn Zo, ouwe pannenkoek, kom jij hier maar eens even op dit tonnetje zitten. Een beetje frisse lucht zal je goed doen, kerel! Nou, doe die mond eens open en laat mij even naar binnen kijken. *(Scheepskok is er haast niet toe in staat, kreunt verschrikkelijk en doet zijn mond een klein beetje open)*

Chirurgijn: Kom op, laat die rooie lap zien man, als die er tenminste nog in zit! *(de kok opent zijn mond nu wijder, de chirurgijn tuurt naar binnen, snuift een paar keer en loopt dan een eindje weg van de patiënt en kokhalst achter zijn hand. Zegt tegen het publiek)* 't Ziet er allemaal niet best uit van binnen en het stinkt als een beerput. *(loopt terug naar de kok, kijkt nog*

eens naar binnen en duwt die kaken met wat geweld verder uit elkaar en zegt, al speurend in dat donkere gat) Die zes rotte kiezen zorgen natuurlijk voor een hoop ellende. (mompel, mompel, wat onverstaanbare opmerkingen)

Schipper: *(komt erbij staan en kijkt even bij de chirurgijn over de schouder)* Komt het nog goed met hem, of wordt het vandaag het zoveelste zeenmansgraf, chirurgijn?

Chirurgijn: 't Kan vriezen, 't kan dooien, hij is wel erg ver weg. Maar... ik heb nog wel wat middeltjes die misschien kunnen helpen.

Schipper: Zoals...? ...benen amputeren?... aderlaten?... schedel lichten? ...of een andere slachtmethode?

Chirurgijn: Schippertje, schippertje. Wat denkt u nou? Zou **IK... MIJN...** handen vies gaan maken aan de anatomische onderdelen van een menselijk? Kom nou toch!!!

Schipper: Weet niet. Zou kunnen, denk ik, als arts?

Chirurgijn: *(richt zich streng en waardig op boven de schipper)* Schipper, U weet misschien dat ik voor mezelf, in mijn vrije tijd, bezig ben met een zuiver wetenschappelijk onderzoek? *(glimlacht verwaand)*

Schipper: Interessant!

Chirurgijn: En in dat onderzoek sta ik op het punt...om een geweldige ontdekking te doen. Een ontdekking die héél de medische wereld op zijn kop zal zetten.

Schipper: Ben nieuwsgierig....

Chirurgijn: *(steekt zijn duimen gewichtig onder zijn vest en kijkt de schipper zelfgenoegzaam aan)* Heeft U, schipper, heeft U wel eens gehoord van: ...Hirudinaeus Hemopis Sanguisuga????? *(spreek uit: hieroedineejoes heemoopies sangwiesoega)*

Schipper: *(fronst zijn voorhoofd)* Hemo---san---gwie---watte???

Chirurgijn: Ja ja ja ja schipper, dat is zijn à-ler-laait-ste redmiddel. Daar begin ik mee. En als ik dat gedaan heb, zal ik hem nog een schep marmelade door zijn strot duwen! *(zoekt en rommelt in zijn kistje om de juiste spullen te vinden. De patiënt kreunt van ontzetting)*

Schipper: Marmelade? Een Latijns geneesmiddel zeker?

Chirurgijn: Nee, nee, nee, nee, een trucje van die Engelsen. Helpt tegen scheurbuik. *(onderwijzend met de wijsvinger omhoog)* Het betekent letterlijk: Zee – ziek, mare – malade.

Schipper: O, dat dacht ik al wel.

Chirurgijn: En dan trek ik die zes rotte kiezen er voor de zekerheid ook nog maar uit. *(luider gekreun van de zieke kok. De schipper bemoeit zich verder niet meer met de chirurgijn, maar loopt van het dek af om zijn bemanning wat op te jagen)*

Schipper: *(benedendeks=uit het zicht)* Wat drommel!!!!!! Hoever zijn jullie met schoon maken? Schiet op!!! De bovenste dekken en het campagnedek moeten ook nog geschrobd worden!!! *(slagwerkonderstreping)*

Chirurgijn: Krijg nou wat!!! Waar is mijn doosje met de Hirudinaeus Hemopis Sanguisugae? (*meervoudsvorm is sangwiesoegee*) Dat had ik toch in mijn kistje zitten? (*schrikt hevig*) Of zou ik het op het dek hebben laten staan... (*gaat staan, voelt eens in zijn zakken en speurt met zijn ogen over het dek*) ...na mijn laatste wetenschappelijke proefwaarneming... (*richt zich tot het publiek*) ...met dat varken ...dat nog niet helemaal... geslacht was...? Wáár heb ik dat dan laten staan? (*doet een paar stappen op het dek en valt over een losse zak*) ...Wat een grote rotzooi is het hier op dat dek,...je breekt je benen over de troep...je kunt hier ook nooit niks even weg zetten...of het is foetsie!!!! Wáááár is mijn doosje met mijn uitvinding?... (*huilerig en angstig*) Wáááár zijn mijn lieve, kleine Hirudinaeus Hemopis Sanguisugae ...(*van boos tot woest*) WIE HEEFT MIJN KOSTBARE BLOEDZUIGERS GEJAT???????? (*vraagt dringend en boos aan het publiek*) **Nou, vertel op, waar zijn die dingen?** (*vanuit het ruim klinkt een ijselijke kreet en dan een heftig gestommel. De matroos komt boven met een verschrikt gezicht en houdt een doosje ver voor zich uit met afgewend gezicht*)

Matroos: (*loopt naar de chirurgijn en geeft hem het doosje*) Ik dacht dat er snoepjes in zaten, maar ...(*rillend*) ...er zitten allemaal enge beesten in.

Chirurgijn: (*zeer opgelucht*) Ooooooooooooooh, mijn Hiroedineetjes!!! Ik heb ze weer terug. (*hij blaast het stof van het doosje, zoent het ding liefkozend en zegt dan streng tegen de matroos*) Als jij nog één keer mijn spullen pikt, dan breng ik je voor de Brede Raad!!!!!! **Ràdbraken** moesten ze dat schurkentuig!! (*de matroos rent bij de barse woorden van de chirurgijn geschrokken het dek af*)

Chirurgijn: (*loopt met zijn doosje naar de patiënt, stroopt diens mouwen op en maakt het hemd een beetje los. Voorzichtig haalt hij met een pincet wat kleine zwarte speldenknopjes uit het doosje en plaatst die behoedzaam op de huid van de zieke kok. De kok schreeuwt een paar keer, maar verder is hij te ziek om er wat tegen te doen. Af en toe jammert hij klagelijk*) Zo, laat deze kleine chirurgijnknechtjes hun werk maar even doen. Dan ben je zo weer een heel stuk beter! (*de kok kreunt, de chirurgijn wacht een poosje, kijkt en roept uit:*) **Jáááááááááá, het werkt!!! Euréka!!!!!!!!!!!!.... Mijn proef is geslaagd!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!...** (*vanonder de trui van de zieke haalt hij wat kleine opgeblazen rode ballonnetjes en toont die "volgezogen bloedzuigers" vol trots aan het publiek*) Gelukt, mijn lévenswerk. Voortaan geen gewone smerige aderlatingen meer, vanaf nu gebruikt de chirurgijn de natuur zélf om mee te werken aan de genezing der mensheid: ...de bloedzuigertjes. En ik kan mijzelf noemen: Professor Doctor Sanguina, ...en àl het nageslacht zal mijn naam en mijn uitvinding blijven kennen!!! (*Scheepskok jammert even wat harder. Dan wordt de chirurgijn ruw opzij gestoten door de hard werkende bemanning*)

Matroos: Chirurgijn, ga met Uw zieke naar het koedek. Daar is het nu schoon en fris. Wij moeten dit dek schrobben. (*de chirurgijn pakt de zieke kok weer onder de armen en probeert hem weg te slepen. Het lukt niet. Een paar*

bemanningsleden schieten te hulp en samen dragen ze de kok van het dek af. Alle rommel wordt aan de kant geschoven en het dek wordt geschrobd op de maat van marsmuziek (tip: Eurovisiemars klinkt lekker pittig. Na de muziek inspecteert de schipper eerst het schone dek en staat dan weer klaar voor volgende bevelen)

Schipper: En nu, mannen, de trappen af naar het voorraadruim en inspecteer de lading. Kijk of er geen kisten kapot zijn geslagen. Matroos, jij turft op dit leitje de aanwezige goederen. *(geeft de matroos een lei en een griffel)* Voorwaarts, mars!!! *(nu volgt een lied in rap, wisselend door de bemanning en de schipper gescandeerd. Bij de laatste drie regels van het eerste couplet duiken de bemanningsleden één voor één naar beneden. Bij "foelie" komen ze achter elkaar aan weer het dek op met kostbare, kleurige stoffen, een negerpop, een Chinees porseleinen bord en rinkelende gouden kettingen, spullen die ze tijdens hun coupletten van hand tot hand laten gaan. Op de maat van de rap zwaaien of dansen ze ermee. De schipper trekt de meest vervaarlijk woeste gezichten en de bemanningsleden hebben een vrolijke lach op hun snuit. Bij het laatste couplet, bij de regel "straf me niet", werpen ze de buit achter zich en maken een smekend gebaar naar de schipper. De dik gedrukte lettergrepen krijgen de klemtoon. Alle andere lettergrepen worden gewoon uitgesproken en níet ingeslikt)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto